



de kunst om wat te verdienen

door G. Mulder

Word reiziger en doe het me na. Ik heb vandaag drievijftig verdiend. Daar gaan geen onkosten af... ik heb ze over en zou zo drie pop en twee kwartjes aan mijn vrouw kunnen geven.

Doe het me na! Is me dat een tijd tegenwoordig. Alle winkels zitten vol... met reizigers dan altijd en als je nu de eerste bent dan heb je soms kans — soms hoor! — om eens iets te verkopen, b.v. wanneer de goeie man alle reizigers van de vorige dag — nou ja — „uitgeslapen” is en die nacht niet droomde van wissels, beroepszoekers (deurwaarders) of — maar dat is niet netjes van me — ruzie gehad heeft onder de wol met z'n „vroegere verloofde”... (wie spreekt tegenwoordig meer van vervelende vrouw?) Was ik de eerste en zo gelukkig... en verdiende drievijftig? Welnee!

Hoor es, met zakendoen is niets meer te verdienen. Dat moet je anders aanpakken. Zoals ik!

Drie-en-een-half-hollandse guldens... van die echte waarvoor Colijn instaat. Wacht even! Eerst: — Eén hoera voor Colijn — Hiep, hiep.....

Ziezo daar zal ons aller baas van opknappen!

Je moet zulke mensen het leven ook gunnen. En dan niet de mond dicht houden, maar røpen! 'n Klein beetje zon doet zulke mensen zo'n deugd. Drieguldenvijftig, ik was moe gesjouwd... Solide zakenlui hadden niets te bestellen en aan rekeninghouders — aanhouders — heeft mijn fabriek geen behoefte. Als ik wat verkoop, betekent dat: voordeel. Verliesposten kan iedereen plaatsen. Dus had ik niets verkocht en stapte achttienelf te Rotterdam-Dépé in de sneltrein. Daar zit ik: 'n oude krant onder m'n schoenen en de benen zo gemakkelijk mogelijk op de plaats rust over de bank. M'n rug geleund in een hoekje, de hoed voor de ogen, de rand

gesteund op m'n neus. Zo doe 'k het 's middags na den eten ook en zeg dan: „Kinderen, zeg je pa welterusten en wees nu alsjeblijft even stil, want wéé je gebeente als jullie mij wakker maakt!”

Ik weet werkelijk niet of ik het nu ook gezegd heb... zulke dingen ontgaan je als je verdient zoals ik. Aandeelhouder! grom ik als een conducteur zanikt — nou ja óók goed: vriendelijk vraagt... om m'n plaatsbewijs. De man gelooft het en gooit de deur dicht. De trein rijdt... het gaat lekker. Er gaat niks boven zo'n internationale trein. Zoals die van achttienelf — Dordt even stoppen en tien voor zeven in Gorcum. Dan.. eten, wat heb ik een trek! Wat zou m'n vrouw klaargemaakt hebben?

Nee, niet raden... 't is elke keer een verrassing, al ben ik bijna dertig jaar getrouwd. Tjonge... Hè lekker! Eerst even bekomen en dan er mij recht toe zetten. De meeste mensen eten te haastig.. denken niet bij hun eten. De kunst is... je moet elke hap proeven. Wat ligt die trein toch rustig op de rails.. giert er over. Dordt. Nog 'n rukje....

Als ik wakker wordt zijn we te Geldermalsen. Wat stom, wat stom! — (nu niet kwaad worden, verstandig zijn) twee en een half uur wachten. O mijn prakje... ik heb zo'n leeg gevoel in m'n maag! Informeren naar 'n bus. 'n Half uur geleden is de laatste vertrokken. Dan 'n taxi. Wat zegt u chauffeur? — hoeveel? Drievijftig? Man, stil toch... daar moet ik twee of drie dagen voor werken!

Verstandig of niet? Drievijftig, die man heeft ze allemaal niet. Ik zal daar drievijftig neertellen voor 'n taxi... kan 'k toch verdienen. Ik wacht en verdien drievijftig. Goeie mensen, drievijftig verdiend in twee en een half uur. Wie doet

het me na!... Hé ober, heb je hier telefoon?... ik ga drievijftig verdienen... dat vragen die lui voor 'n taxi naar Gorcum...., 'k zal gek zijn... Wat heb je te eten?... Prachtig, nou niet te weinig hoor, want ik heb honger! Man als je zo'n hele dag gesjouwd hebt, dan lust je wel wat! Heb j' ook sigaren... en geef me 'n krant alsjeblijft. 'n Illustratie ook... juist, je moet toch wat doen! Het eten zit prachtig... de kachel is warm, ik ben alleen... „kinderen, zeg je pa welterusten” — Uw trein meneer!

— Mijn trein?...

— U moet toch naar Gorcum?

— Ja... ja... o ja... ik... ik sliep!... waar staat... stáát ie er nog?

Wilt u misschien even betalen meneer?

— Betalen?... o ja... ja... Hoeveel!!!

— Telefoon...., koffie...., aard-appels met... en fruit, 'n doos sigaren.. tachtig cent., krant, illustratie... tweetachtig.... 't is drietien, meneer.

— Hier he-je drievijftig!

Tien uur thuis.

— 'k Heb je eten warm kunnen houden... wat 'n strop niet!.. was je moe?.. en zo in slaap gevallen?

— Eten...., nee, dank je. 'k heb onderweg wat gebruikt!...

— Thee?... hier is je krant!... Ik gooi de krant weer op tafel.. al lang gelezen, en zeg:

— Al koffie gedronken!

— Wat dan?... Graag vroeg naar bed?...

Geslapen heb ik immers óók al.. maar dat andere! Opgetogen begin ik:

— Luister vrouw, ik heb vandaag drievijftig-extra verdiend. Moet je horen... In „geuren en kleuren” vertel ik m'n vrouw. En wat zegt ze?

— Gééf ze mij alsjeblijft, toe....

